

04

25.2.13

04

מפני 2400
כס"ך

שיבת משלחת ישראל לעצרת הכללית של האו"ם, פריס¹ 5.12.1948 | 84

כותרת

מ. שרתוק: לפני צאתו למצרים אמר לי באגין, שמישאלתם של המצרים היא לקבל את כל הנגב עד קו פלוג'ה. השבתי לו, כי מצידנו אין כל מקום לוותר על חלק כלשהו מהנגב. אשר לנגב הערבי, אנו מבחינים בין רצועת המדבר בדרום לבין רצועת החוף.² את רצועת החוף לא נוכל להסכים כי תקבלנה מצרים. זה ייתן להם דריסת רגל באזור הנושב בארץ, פותח פתח לפני העברת אוכלוסין ממצרים ארצה ויהיה בשבילנו מעשה התאבדות.

בכלל, למען עתיד יחסינו עם מצרים טוב שיהיה בינינו שטח מדבר. יתר על כן, גורל החלק הערבי של ארץ ישראל לא נקבע עדיין, ומתן עזה למצרים גוזל מראש את המוצא לים מחלק זה.

להלן התנהל דיון קצר בהשתתפות י. רובינסון וא. אבן. מ"ש סיכום:

מ. שרתוק: אל לנו להתעלם משינויים שחלו בעמדתן של משלחות שונות.³ בשלב האחרון הצביעה ניו-זילנד עם אנגליה ונפרדה מאוסטרליה. אוסטרליה עצמה הצטרפה בכמה מקרים ולבסוף אף הצביעה בעד ההחלטה בכללותה. הידידים שלנו חדלו מהתנגדותם. אורוגואי, קוסטה ריקה וונצואלה יצאו מהאולם ורק גואטמלה נשארה באומץ ליד השולחן.

ברור, שהעדר החלטה יפגע קשה בקבלתנו [לאו"ם], אבל כדי להיפטר מהסעיפים על ירושלים אני מוכן לשלם מחיר שאיני מזלזל כלל בגובהו. מאידך, עלולה החלטה זו להתקבל ועלינו לדאוג לשיפורה.

04
84

1 מתוך תלחמ"י 2, מס' 225.
2 לפי תוכנית החלוקה שהציעה ועדת אונסקו"פ ושנתקבלה בעצרת האו"ם ב-29 בנובמבר 1947, הוקצו למדינה הערבית בדרום-מערב הארץ רצועת החוף מאשדוד עד הגבול הבינלאומי עם מצרים, ובהמשך לרצועה זו שטח שהשתרע דרומה משם בנגב המערבי לאורך הגבול הבינלאומי בין ארץ ישראל ומצרים. שטח זה הסתיים בערך באמצע הדרך מן הים התיכון לים סוף. ר' מפה בעמ' ???
3 לגבי החלטת עצרת או"ם המתוקנת על דוח ברנדוט.